

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvilken baggrund er der for, at 6 måneders EDB-kurser for ledige med videregående uddannelse – som tidligere har kunnet bruges af ledige med dagpengeret – nu ikke mere kan godkendes for andre end langtidsledige og som alternativ for pædagogikumkandidater?«

Begrundelse

Tidligere kunne ledige med videregående uddannelse gå på 6 måneders EDB-kurser allerede i første ledighedsperiode. Der er bevislige tal for, at 95 pct. af disse ledige har fået fuldtidsjob bagefter. Nu lægges der op til i en skrivelse fra undervisningsministeriet, at ledige skal være på uddannelsesydelse for at kunne komme ind på disse kurser.

Dette betyder i realiteten, at ledige først skal i første jobtilbud, ud i ledighed igen, og først efter ca. 3 år kan de gå på kurset.

Det er helt urimeligt. Meningen bag holdningen, at de ledige skal uddanne sig for at få bedre kvalifikationer, går helt tabt, hvis denne ændring bliver gennemført.

Svar (15/11 85):

Undervisningsministeren (Mette Madsen, fg.):

Undervisningsministeriet tilrettelægger en række kurser for ledige med videregående uddannelser, herunder 6 måneders kurser i EDB. Kurserne arrangeres under den forudsætning, at deltagerne kan bevare retten til dagpenge under deltagelsen i kurserne.

Da EDB-kurserne har haft en meget stor beskæftigelseseffekt, har undervisningsministeriet udvidet kapaciteten på disse kurser i efteråret 1985.

Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen har imidlertid i juni 1985 meddelt, at stillingstagen til spørgsmålet om bevarelse af dagpengeretten under fremtidige kurser af denne art må afvente den revision af reglerne om dagpenge under uddannelse, som endnu ikke er afsluttet. Pladserne på de EDB-kurser, der startes i efteråret 1985, søges derfor besat med ledige, der på anden måde kan få dækket deres leveomkostninger under kurset, dvs. primært langtidsledige med uddannelsesydelse og pædagogikumkandidater.

Så længe deltagerne ikke kan bevare retten til dagpenge under kurserne, er det tvivlsomt,

om der er grundlag for at opretholde det forøgede antal kursuspladser ved EDB-kurserne.

Undervisningsministeriet overvejer for tiden, om der i 1986 skal arrangeres flere EDB-kurser af denne type, og hvor mange kursuspladser der – i givet fald – er behov for.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 74:

*Forslag til lov om fjernsynsvirksomhed i Syd- og Sønderjylland. (TV-Syd).
(Fremsat 13/11 85).*

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Tastesen (S):**

Mediepolitik er som et skakspil: der skal hele tiden flyttes brikker, og så får vi jo se, om det ender som remis til sidst.

Vi skal i dag flytte en brik, som hedder TV-Syd, for at der kan være et lovgrundlag fra den 1. januar 1986, og den må vi så se at få på plads. Jeg ved godt, at ministeren også flytter andre brikker. Hun har flyttet en brik i dag, og det var ikke særlig venligt gjort, idet hun har tilsidesat bestyrelsen for Danmarks Radio. For første gang i Danmarks Radios historie har man sat radiatoradet som myndighed ud af spillet. Det har ministeren haft ret til, men det kan jo blot føre til, at der er andre brikker, der skal flyttes i de fortsatte mediepolitiske forhandlinger, og det vender vi tilbage til.

Om TV-Syd skal jeg i øvrigt sige, at forsøget har været vellykket, og der er grund til at ønske Danmarks Radio til lykke med, at man satte regional-TV-forsøget i gang. Det har givet gode erfaringer som baggrund for de beslutninger, vi skal tage med hensyn til, i hvilket omfang vi skal benytte os af regional-TV. Det er stadig væk et åbent spørgsmål, som indgår i forhandlingerne. Men for at TV-Syd ikke skal gå i stå her den 1. januar, medens vi endnu forhandler, må vi have lovgrundlaget i orden, og derfor kan vi give tilslutning til det lovforslag, der foreligger her.